

РЕШЕНИЕ

№ 501

гр. София, 27.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 63 състав,
в публично заседание на 15.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **9597** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).
Образувано е по жалба Вх. № 25818/20.08.2019 г. по описа на АССГ, чрез Дирекция ОДОП, на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от Управителя Г. И. П., срещу Ревизионен Акт /РА/ №Р-22002218001827-091-001/22.10.2018 г., издаден от И. М. Р., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията, и А. Л. И., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 840/17.05.2019 г., изд. от Директора на Дирекция „ОДОП“, ЦУ на НАП-С., на установени резултати по ЗДДС за данъчните периоди от 20.07.2016 г. до 31.10.2016 г. от 01.12.2016 г. до 31.12.2016 г. и от 01.02.2017 г. до 31.03.2017 г., в размер на 70 097.69 лв.-главница за периода и лихви за забава в размер на 13 185.44 лв., както и в частта на установени лихви за просрочие в размер на 2 014,37 лв. за данъчен период от 01.01.2017 г. до 31.01.2017 г.
Жалбоподателят, оспорва отказаното право на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС, като излага съображения за незаконосъобразност на акта, поради необоснованост и неправилно прилагане на материалния закон. Намира, че в хода на ревизионното и съдебното производство са събрани достатъчно доказателства, които обосновават извод за реалност на процесните доставки. Иска от съда отмяна на оспорения РА, като незаконосъобразен, поради необоснованост и противоречие с материалния закон. Не представя списък за разноски, не прави искане за

присъждането им.

Ответникът - Директор на Дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител юрисконсулт Зарева, оспорва жалбата като неоснователна и недоказана, поддържа съображенията и изводите изложени в Решение № 840/17.05.2019 г., изд. от Директора на Дирекция „ОДОП“, ЦУ на НАП-С.. Не прави изявление за присъждане на разноски.

Софийска Градска Прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител, не представя становище.

Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

Ревизионното производство е образувано въз основа на Заповед №Р-22002218001827-020-001/28.03.2018 г., връчена на 10.04.2018 г., издадена от И. М. Р., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., определен за компетентен орган за възлагане на ревизията съгласно Заповед №РД-01-803/07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С., с които е възложено извършването на ревизия на [фирма] за определяне на задълженията по ЗДДС за периодите от 20.07.2016 г. до 31.03.2017 г. ЗВР е изменена със Заповед №Р-22002218001827-020-002 от 05.06.2018 г., Заповед №Р-22002218001827-020-003/09.07.2018г. и Заповед №Р-22002218001827-020-004 от 02.08.2018 г., всички издадени от органа, възложил ревизията, като първоначално определеният срок за приключване на ревизията до 10.06.2018 г. е изменен до 10.09.2018 г. Ревизията е повторна по смисъла на чл. 155, ал. 4 от ДОПК. Възложена е в изпълнение на Решение №355/12.03.2018 г. на директора на дирекция ОДОП С., с което поради неустановена в цялост фактическа обстановка е отменен издаден на дружеството РА №Р-22221317002409-091-001/21.12.2017 г., с обхват определяне на задължения по ЗДДС за периодите от 20.07.2016 г. до 31.03.2017 г. и преписката е върната за възлагане на нова ревизия, съгласно дадените в решението указания.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22002218001827-092-001 от 19.09.2018 г., връчен на 03.10.2018 г., като с него е направено предложение за установяване на задължения общо за ревизираните периоди в размер на 127 240,92 лв., при декларирани такива в размер на 44 552,00 лв. Ревизираното лице, е упражнило правото си по чл. 117, ал. 5 от ДОПК и срещу издадения РД е подал писмено възражение с вх. №53-00-122#11 от 10.10.2018 г. Възраженията са преценени с РА като неоснователни.

Ревизията приключва с РА №Р-22002218001827-091-001/22.10.2018 г., издаден от И. М. Р., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията, и А. Л. И., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. РА е връчен по реда на чл. 32 от ДОПК на 09.12.2018 г. Като краен резултат от проведеното ревизионно производство на дружеството са установени задължения за довносяне общо в размер на 83 283,13 лв., в т. ч., както следва: ДДС в размер на 70 097,69 лв. и лихви в размер на 13 185,44 лв.

Установено е в хода на административното и съдебното производство, че дружеството-жалбоподател [фирма] е вписано в Търговския регистър /ТР/ на 25.01.2012 г. и е регистрирано по ЗДДС, считано от 20.07.2016 г.

За ревизирания период, съгласно декларираните и проверени данни основната икономическа дейност на ревизираното лице е: частна охранителна дейност, без

използване на технически системи за сигурност, с код по КИД 8010, за което има издаден Лиценз за частна охранителна дейност №2886/13.10.2015 г. и ползва под наем офис, оборудван с диспечерски оперативен център, находящ се: в [населено място], 1271, район „Надежда“, [жк], [улица]. Освен това дружеството извършва търговска дейност и в следните обекти под наем: магазин за хранителни стоки и кафе в [населено място], [улица] и къща за гости – семеен комплекс „Чифлик Н.“ в [населено място] лаг, общ. С..

Към 31.03.2017 г. в предприятието са работили 98 човека по трудови договори. Към датата на издаване на РД наетите служители са 77. Лицата са назначени на длъжности, свързани с извършваните услуги по охрана на обекти, хотелското настаняване и продажбата на стоки в търговските обекти – Т. специалист, продавач-консултанти, портиери и охранители.

В изпълнение на указанията, дадени в Решение №355/12.03.2018 г. на директора на дирекция ОДОП С., за събиране на относими доказателства за установяване реалността на спорните доставки, ревизиращите органи, са извършили административнопроцесуални действия по отношение на пет преки доставчика на [фирма], а именно: [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], във връзка със спорни доставки по следните фактури, описани надлежно в табличен вид в констативната част на РД / л.5-6 от РД/ както следва: 1/. Фактура №10... 038 от 30.03.2017 г. издадена от [фирма], с предмет на доставката: обследване на район за охрана на обекти; 2/. Фактура №20... 0240 от 31.03.2017 г., издадена от „Н.-АЛ 87“ Е., с предмет на доставката: рекламни материали; 3/. 9 бр. Фактури, издадени от [фирма], с предмет на доставките: обследване на обекти и счетоводни услуги /инвентаризация/, както и стоки – покупка на материали – 43 бр. интериорни врати и 300 бр. поцинкована ламарина 0,5 мм 1250x2500, с предходен доставчик [фирма]; 4/. 19 бр. Фактури, издадени от [фирма], с предмет на доставките: услуги по договор /без конкретизация/ и СМР по договор, както и доставка на разнообразни стоки – работно облекло /130 бр. зимни шуби, 130 бр. ръкавици, 130 бр. – зимни обувки, 130 бр. зимни шапки, 520 бр. зимни ризи, 130 бр. летни якета, 520 бр. летни ризи, 130 бр. летни обувки, 130 бр. летни шапки/, рекламни м-ли /календари, тефтери, химикалки, визитки, запалки, шампи – ризи, шапки, летни и зимни якета/, строителни материали /облицовъчен камък, цимент, теракол, фасадна боя, О., греди, сачак, ондулин, дървени врати, дървени и ПВЦ прозорци, дъски плочки, тоалетни, мивки, тръби, кранове, бойлер, ПВЦ врати/ и текстилни изделия /комплекти чаршафи, олекотени завивки, халати, дезинфектанти, хигиенни материали, пердета, корнизи, дунапренени седалки, седалки за облегалки, с предходни доставчици на строителни и рекламни материали - [фирма] и на чаршафи, завивки, хигиенни препарати, пердета, корнизи, халати - [фирма]; 5/. 12 бр. Фактури, издадени от [фирма], с предмет на доставките: строителни и електро материали и техника – пясък 1 172 торби, цимент – 1 000 торби, ондулин – 540 бр., билни елементи -100 бр., бордюри – 125 м, плочки – 500 бр., колове за оградна мрежа – 200 бр., оградна мрежа 500 м, камери куплони – 300 бр., преходници – 300 бр., кабел 1 100 м, камери – 33 бр., монитори 21 инча – 33 бр, ю пи ес – 18 бр, контрол панел – 35 бр, и газови сигнални пистолети -33 бр.

В хода на ревизионното производство са извършени и процесуални действия, както следва: На основание чл. 50 от ДОПК е съставен Протокол КД 73 №1227048 от 17.08.2018 г., с който са присъединени събраните доказателства в хода на първата ревизия. На основание чл. 115 от ДОПК е посетен офиса на дружеството и е

направена проверка на първичните и вторични документи, което е документирано с Протокол Кд 73 №1227049/21.08.2018 г. На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на спорните 5 доставчика, резултатите от които са обективирани с протоколи, както следва: ПИНП №П-22220218065383-141-001 от 06.06.2018 г. - относно [фирма], ПИНП №П-22221718065384-141-001/14.08.2018 г. - относно [фирма], ПИНП №П-22220218065382-141-001/01.06.2018 г. - относно [фирма], ПИНП №П-22220218065381-141-001/05.06.2018 г. - относно [фирма] и ПИНП №П-22220518065380-141-001 от 27.06.2018 г. - относно [фирма].

На основание чл. 47 от ДОПК е изпратено Искане №Р-22002218001827-032-001 от 11.07.2018 г. за извършване на действия от други контролни органи до СДВР, сектор КОС, за предоставяне на информация относно 33 газово-сигнални пистолети, закупени от жалбоподателя с ф-ра №1658/16.11.2016 г., издадена от [фирма]. Получен е отговор с вх. №53-00-1224/10.08.2018 г., с който е потвърдено, че за придобиване на оръжието на [фирма] е издадено Уведомление №2823 от 29.11.2016 г. по чл. 54, ал. 4 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия /ЗОБВВПИ/. На основание чл. 37, ал. 2 и ал. 3, чл. 53 и чл. 56 ал. 1, от ДОПК на ревизираното лице е връчено Искане за предоставяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/ №Р-22002218001827-040-001/04.04.2018 г. Съгласно дадените от решаващия орган указания, с връченото искане от жалбоподателя са изискани пряко относими доказателства и конкретна информация за отделните видове спорни доставки. В отговор по искането са представени са писмени обяснения и доказателства с вх. №53-00-1224 от 17.05.2018 г., вх. №53-00-1224/13.07.2018 г., вх. №53-00-1224/07.09.2018 г. и вх. №53-00-1224 от 12.09.2018 г. В констативната част на ревизионния доклад подробно са описани и анализирани предоставените, съответно непредставените документи.

Въз основа на събраните доказателства органите по приходите са потвърдили реалността на доставките с предмет работно облекло, документиран с издадените през м. 11.2016 г. от [фирма] общо 5 фактури, описани на 16 и стр. 17 в РД, но неправилно посочени на стр. 4 в РА, че са издадени от [фирма]. Потвърдена е и реалността на доставката на 33 бр. газови пистолети по ф-ра №1658 от 16.11.2016 г., издадена от [фирма]. С оглед установеното, по тези общо 6 фактури, с РА е потвърдено и признато като законосъобразно упражненото от дружеството право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 10 571,70 лв. за данъчен период м. 11.2016 г. В съответствие с посоченото, декларираният от дружеството резултат за м. 11.2016 г. – ДДС за внасяне в размер на 6 272,46 лв. е потвърден и за този период с РА не са установени допълнителни задължения като главница и лихва.

Отделно след анализ на събраните доказателства в заключение с оспорвания РА е формиран извод за липса на реални доставки по останалите спорни и при първата ревизия общо 36 фактури, издадени от посочените 5 дружества, поради което на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 69, ал. 1 от ЗДДС във вр. с чл. 6/9 от ЗДДС е извършена корекция на правото на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 70 097,69 лв., по доставчици и периоди, както следва:

-За данъчен период м. 03.2017 г. с РА е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 1 500,00 лв. за доставка, документирана с ф-ра №10... 038 от 30.03.2017 г., издадена от [фирма]. Предмет на доставка е услуга – обследване на район в [населено място] за охрана на обект. Констатирано е, че по същество

представените документи от проверяваното дружеството при предходната ревизия, както и при настоящата са идентични. Изхождайки от конкретния предмет на спорната доставка, чието реално изпълнение изисква наличие на лица със специални познания в областта на охранителната дейност, в РА е формиран извод, че не е налице реално осъществена доставка от вписания във фактурата доставчик, т. к. е установено, че към датата на издаване на спорната фактура [фирма] не разполага с никакъв персонал. Дружеството не е имало наети лица по трудови договори и няма подавана справка по чл. 73 от ЗДДФЛ за изплатени суми на лица по извънтрудови правоотношения. Констатирана липса на доказателства за начин на формиране цената на услугата. Отбелязано е, че от жалбоподателя е представено изготвено обследване за обект, управляван от ИА „Военни клубове и военно-почивно дело“ [населено място], в което се съдържа информация за общия брой охранителни работници, помощни средства, документация за обекта, задължения на охранителите, контролно-пропускателен режим и представлява писмен документ, изискващ специализирани познания в областта от охраната, поради което е прието, че соченият доставчик не е извършил фактурираната услуги, поради обстоятелството, че не разполага с необходимия трудов ресурс. Същевременно, ревизираното дружество извършва именно охранителна дейност, има необходимия търговски опит и познания в тази област и разполага със собствен ресурс за изготвяне на посочения документ.

- За данъчен период м. 03.2017 г. с РА е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 720,00 лв. за доставка, документирана с ф-ра №20... 0240 от 31.03.2017 г., издадена от [фирма], с предмет рекламни материали. Ревизиращите органи са приели, че липсва индивидуализация на родово определените стоки, като не е представен списък с материали, нито описание на информацията, която следва да бъде отпечатана върху тях, както и доказателства за връзка с осъществяваната от ревизираното лице основна икономическа дейност. От ревизираното дружество е представен приемо-предавателен протокол от 03.04.2017 г., в който е посочено, че се получават рекламни материали, без конкретизация на техния вид. Не са представени оферти или други първични документи, от които да се направи извод за индивидуализация на родово определените като рекламни материали средства или за тяхното счетоводно заприходяване. Установено е от ИС на НАП че в годишната данъчна декларация /ГДД/ по чл. 92 от ЗКПО не са налице данни за притежавани от доставчика за активи. Към датата на издаване на фактурата доставчикът няма персонал и няма информация за ползван подизпълнител /предходен доставчик/. В заключение ревизиращите органи са направили извод за липса на реална доставка.

-За данъчните периоди м. 02.2017 г. и м. 03.2017 г. с РА е отказано правото на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 7 296,00 лв. за доставки, документирана с 9 бр. фактури, описани на стр. 8 в РА, издадени от [фирма], с предмет услуги – обследване на обекти и счетоводни услуги /инвентаризация/, както и стоки – покупка на материали – 43 бр. интериорни врати и 300 бр. поцинкована ламарина 0,5 мм 1250x2500.

За доставчика [фирма] е установено, че към датата на издаване на фактурите в дружеството е имало следните наети лица: озеленител - 4 лица, общ работник - 3 лица, техник механик, административен секретар, технически организатор, които длъжности не са пряко относими към предмета на фактурираните услуги по обследване на обекти за охрана, изискващи специални познания и опит в тази област. За доставката с предмет

инвентаризация са изискани, но не са ангажирани доказателства за конкретни действия /Заповед за извършване на инвентаризация, протокол от извършена инвентаризация и др./. Допълнително от ревизираното дружество са представени изготвени обследвания на следните обекти: Спортна палата - Министерство на физическото възпитание и спорта, Военноморски клуб [населено място], [улица], Административна сграда, [населено място], [улица], жилищна комисия към ИА „Военни клубове и военнопочивно дело“, Военен клуб [населено място]. Въз основа на представените доказателства, ревизиращите органи са приели, че за осъществяване предмета на доставката: Обследване, са необходими и се изискват специализирани ресурси, с които посоченото като доставчик дружество не разполага. Направен е извод, че, доколкото именно ревизираното лице притежава търговски опит и познания и разполага със собствен капацитет самостоятелно да извърши фактурираните услуги, тези доставки не са реално осъществени от доставчика-издател на фактурите. За доставките на стоки от [фирма], посочен като предходен доставчик на поцинкованата ламарина са изискани, но не са представени никакви относими доказателства за придобиване на стоката, плащане, складови и транспортни документи и др. Прекият доставчик [фирма] също не е представил информация и документи за наличие на складове, транспортни документи, осчетоводяване движението на стоките.

-За данъчните периоди м. 12.2016 г. и м. 02.2017 г., с РА е отказано правото на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 27 172,16 лв. за доставки, документиращи с 14 бр. фактури, описани на стр. 9 в РА, издадени от **[фирма]**. Предмет на доставка са услуги по договор /без конкретизация/ и СМР по договор, както и доставка на разнообразни стоки: строителни материали, рекламни материали, текстилни изделия и хигиенни материали.

За доставките на услуги от ревизиращите органи е направен извод за липса на реални доставки, поради обстоятелството, че към датите на издаване на фактурите доставчикът не е имал наети лица по трудово правоотношение. На самите фактури е отбелязано, че плащането е извършено по сметка, но не са представени банкови документи. От страна на жалбоподателя са представени фискални бонове, които не документират плащане по тези две фактури. В представения договор между дружествата не е посочено какви точно услуги следва да бъдат извършени, а за строително-монтажните работи не са налице количествено-стойностни сметки, в които детайлно да са изброени дейностите, подлежащи на изпълнение.

В хода на ревизионното производство е установено, че доставчиците: [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], се представляват от едно и също упълномощено лице - Е. С., като сключените с ревизираното лице договори и приемо-предавателните протоколи са идентични, като се различават единствено по техния предмет.

По отношение на фактурите, с предмет текстилни изделия при първата ревизия от прекия доставчик са представени фактури от предходен доставчик [фирма] /явяващо се и пряк доставчик на жалбоподателя/. При първата ревизия при извършените насрещни проверки на [фирма] са представени документи, в качеството му на пряк доставчик, но при проверката, в качеството на предходен доставчик, не са представени документи. При

на срещната проверка, извършена в хода на ревизията, с писмо Вх. №53-00-1224 от 08.08.2018 г. са представени копия на издадените фактури към прекия доставчик [фирма], писмено обяснения, счетоводни справки. В обяснението е посочено общо, че е извършена посредническа услуга на [фирма], за което са пуснати фактури, но не са представени складови и транспортни документи, оборотни ведомости, документи за произход на стоките и за извършено плащане. Липсва търговска кореспонденция между доставчиците по веригата на доставките.

Установено е от ревизиращите органи, че посоченият за предходен доставчик на рекламни и строителни материали [фирма], не може да бъде открито, не представя доказателства и по данни от ПП V. не е декларирало доставки към [фирма]. Установено е, че в издадените фактури за строителни материали от страна на прекия доставчик [фирма] е включен фактуриран транспорт, но не са представени транспортни документи. Установено е също, че [фирма] не притежава транспортни средства. В хода на първата ревизия от прекия доставчик са представени банкови извлечения, от които е видно, че преведените суми от жалбоподателя са изтеглени на каса от Е. И. К.. За посоченото лице по данни от ИС на НАП е установено, че през 2016 г. Е. К. е била назначена по трудово правоотношение в [фирма] - до 10.2016 г. и в [фирма] - до 04.2016 г. Е. К. е била назначена на длъжност главен счетоводител в [фирма], а собственик на това дружество до м. 04.2016 г. е П. Н., като същият е собственик на [фирма] до м. 05.2016 г. Съгласно представените документи при предходната и настоящата ревизия, е установено, че упълномощено лице на [фирма] е Е. С., явяваща се пълномощник и на другите спорни преки доставчици.

-За данъчните периоди м. 07.2016 г., м. 08.2016 г., м. 09.2016 г. и м. 10.2016 г., с РА е отказано правото на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 33 409,53 лв. за доставки, документирани с 11бр. фактури, описани на стр. 10-11 в РА, издадени от „**ЗВЕНО А. С.**“ Е.. Предмет на доставка са стоки – строителни и електро материали и техника.

По отношение на доставки на стоки – видеокамери, монитори, контрол панел, ю-пис и др. от ревизиращите органи е установено, че от доставчика не са представени документи за произход на стоката. На [фирма] е извършена ревизия за определяне задълженията по ЗДДС за периода от 01.01.2015 г. до 30.06.2016 г., приключила с РА №Р-22221316005665-091-001/05.04.2017 г., връчен на 10.04.2017 г., който акт не обжалван и е влязъл в сила. В хода на тази ревизия поради липсата на реални доставки е отказано правото на приспадане на данъчен кредит, за покупка на видеокамери, преходници, монитори 21 инча, UPS, контрол панели. Фактурите за тези доставки са издадени в периода, в който собственик на дружеството е П. Н., който е бил собственик и на [фирма].

За произхода на строителните материали - цимент, пясък, бордюри, плочки, покривни елементи, колове за оградна мрежа, от прекия доставчик е декларирано, че стоките са били закупени от [фирма] с ЕИК[ЕИК] през месец 08.2014 г. и 09.2014 г., а оградната мрежа и коловете са били закупени от [фирма] на 19.12.2014 г., но в хода на ревизионното производство, органите са установили, че от сочените предходни доставчици не са декларирани покупки

и продажби на такива стоки.

При първата ревизия от жалбоподателя са представени пътни листа за автомобили, с които не може да се извърши превоз на спорните строителни материали. Констатирано е и, че в противоречие с твърденията от първата ревизия, че стоките са се намирали на адрес [улица], при настоящата ревизия жалбоподателят твърди, че стоките са се намирали на територията на Чифлик Н. и няма деклариран превоз.

Ревизиращите органи са констатирани, че спорните фактури са издадени в периода, в който собственик на доставчика е П. Н., който е свързано лице с ревизираното дружество, видно от справките извършени във връзка със собствеността и управлението на ревизираното лице в ТР, поради което ревизиращите органи са приели, че в конкретния случай, е налице знание за участие в привидни доставки.

Въз основа на събраните в хода на ревизионното производство доказателства, неоспорени от страните в хода на съдебното производство, от ревизиращите органи е прието, че: от страна на ревизиращото лице не е предоставена информация оферти, търговска кореспонденция с доставчиците, т.е. по същество за начина и причините, по които са избрани доставчиците, условията на контакти и лицата, с които е водена кореспонденция; не са представени доказателства за кадрова и материална обезпеченост на доставчиците, като от данните в информационната система на НАП е установено, че по трудови правоотношения в доставчиците са назначени лица на длъжности, които не съответстват на кадровата необходимост и опит за предмета на фактурираните дейности; не са представени доказателства за обектите, на които са извършвани услугите и доставяните стоки, и разходите необходими за осъществяване на същите, т.е. не са представени документи за начина на формиране на цената на услугите и стоките, както и доказателства за вида характера на доставките, доколкото всички договори и приемо-предвателни протоколи са идентични, различаващи се само по предмет, а предоставяните стоки и услуги са родово определени и не са индивидуализирани по вид и обем, не са представени доказателства за наличието на последващи доставки или конкретни обекти в които са вложени, с оглед основната икономическа дейност на жалбоподателя.

При така установеното от фактическа страна и извършения от ревизиращите органи анализ на доказателствата и на основание чл. 68, ал.1, т. 1 и ал. 2 от ЗДДС и чл. 69 ал.1 от ЗДДС , във връзка с чл. 25, ал. 2 и чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС е отказано право на ползване на данъчен кредит за посочените фактури и доставчици, за данъчни периоди: от 20.07.2016 г. до 31.10.2016 г. от 01.12.2016 г. до 31.12.2016 г. и от 01.02.2017 г. до 31.03.2017 г., като е прието, че не е налице реалност на доставките, същите са симулативни, а поради установените данни за свързаност на лицата, собственици, пълномощници и представляващи доставчиците и ревизираното лице, е направен извод за това, че ревизиращото лице е знаело или е трябвало да знае, че участва в данъчна измама по веригата, като не се констатират данни за проявена в достатъчна степен добросъвестност от жалбоподателя, която да изключва участието му в симулативните сделки, при

спорните доставки.

Ревизионен Акт /РА/ №Р-22002218001827-091-001/22.10.2018 г., е оспорен по реда на чл.152-155 от ДОПК, като жалбата е приета за неоснователна и с Решение № 840/17.05.2019 г., изд. от Директора на Дирекция „ОДОП“, ЦУ на НАП-С., административният акт е потвърден.

По делото са представени Заповед № 4422/13.05.2019, изд. от ИД на НАП и Заповед № ЗЦУ-ОПР-42/19.12.2017 г., от които се установява надлежното оправомощаване на Е. П., да издаде и подпише Решение № 840/17.05.2019 г., в качество на Директор на Дирекция „ОДОП“, ЦУ на НАП.

В съдебното производство са представени и приети на хартиен и магнитен носител доказателства, удостоверяващи наличието на електронен подпис на лицата издали Заповедта за възлагане на ревизията, Заповедите за изменение на ревизията, Р. Доклад и Р. акт и надлежно електронно връчване, въз основа на които и при липсата на оспорване от страна на жалбоподателя, съдът прави извод, че ревизионното производство не страда от процесуални нарушения, на това основание.

В хода на съдебното производство е допуснато и прието заключението на ВЛ Ю. Д., което съдът кредитира като обективно и компетентно, не оспорено от страните. От заключението на ВЛ, се установява, въз основа на извършени проверки в счетоводството на дружеството и приложените по делото писмени доказателства, че: 1/. От анализа на Главна книга на сметка 401 доставчици на [фирма] за периода 20.07.2016 г. – 31.03.17 г., лист 374-269 от приложение 2 към делото, че спорните фактури, по които е отказано право на ДК с обжалвания РА са осчетоводени в счетоводството на [фирма] ЕИК[ЕИК] по следните счетоводни операции: по дебита на сметка 411 с общата стойност на фактурата и по кредита на счетоводни сметки 601 разходи за материали, 602 разходи за външни услуги, с размера на данъчната основа на фактурата, и 4531 начислен данък за покупките с размера на ДДС. 2/. Са налични вторични счетоводни документи, обосноваващи осчетоводяването на процесните фактури, в т.ч. договори, приемо-предавателни протоколи за доставките, подробно описани за всяка фактура по т. 1 от Заключението, за получаване на предмета на доставките, систематизирани в Таблица № 4 от същото. 3/. От съпоставката между процесните фактури и приемно предавателните протоколи, относно вида и количества на стоките и услугите получени въз основа на съпътстващите документи се установява, че вида и количествата на стоките и услугите получени въз основа на съпътстващите документи по т.2 от Заключението, съответстват на посочените в процесните фактури, като вид номенклатура, количества, единична цена и обща стойност. Извършените процесни доставки от фирма [фирма] към [фирма] са отразени в Дневника за продажбите на [фирма] за периода 01.01.2017 г., /лист 222 от приложение 1/ към делото/. От аналитичния регистър на счетоводни сметки 501, 411, на счетоводството на [фирма] се установява, че получените суми от клиента [фирма] са осчетоводени по сметка 501, размера на ДДС е осчетоводен по сч. сметка 4532, и прихода от продажби е осчетоводен по сч. сметка 703./ лист 222 от приложение 1/ към делото/. Извършените процесни доставки от фирма [фирма] към [фирма] са отразени в Дневника за продажбите на [фирма],

/лист 142 от приложение 1 към делото/. От аналитичния регистър на счетоводни сметки 501, 411, на счетоводството на [фирма] се установява, че получените суми от клиента [фирма] са осчетоводени по сметка 501, размера на ДДС е осчетоводен по сч. сметка 4532, и прихода от продажби е осчетоводен по сч. сметка 703. */лист 167 от приложение 1 към делото/.* Извършените процесни доставки от фирма [фирма] към [фирма] са отразени в Дневника за продажбите на КПЦ Г. Е., */лист 179 от приложение 1 към делото/.* Извършената процесна доставка по фактура издадена от фирма [фирма] към [фирма] се отразена в Дневника за продажбите за данъчен период 03.2017 г. От аналитичния регистър на счетоводна сметка 501 в счетоводството на [фирма] се установява, че получените суми от клиента [фирма] са осчетоводени по сметка 501, размера на ДДС е осчетоводен по сч. сметка 4532, и прихода от продажби е осчетоводен по сч. сметка 703, */лист 245 от приложение 11 към делото/.* От анализа на Главна книга на сметка 401 доставчици на [фирма] за периода 20.07.2016 г. – 31.03.17 г., */лист 374-269 от приложение 2 към делото/*, се установява, че спорните фактури, по които е отказано право на ДК с обжалвания РА са осчетоводени в счетоводството на [фирма] ЕИК[ЕИК] по следните счетоводни операции: по дебита на сметка 411 с общата стойност на фактурата и по кредита на счетоводни сметки 601 разходи за материали, 602 разходи за външни услуги, с размера на данъчната основа на фактурата, и 4531 начислен данък за покупките с размера на ДДС. Констатациите и заключението на ВЛ по приетата ССЧЕ, са в съответствие с констатациите на ревизиращите органи, които не установяват нередности при воденото от жалбоподателя счетоводство, както и констатирано надлежно отразяване при преките доставчици на всички процесни фактури. Установените от ВЛ вторични счетоводни документи-договори и приемо-предавателни протоколи за спорните доставки, също са в съответствие с отразеното от ревизиращите органи в ДА и РД.

При така установеното от фактическа страна, съдът въз основа на събраните по делото доказателства и въз основа на приложимия закон, прави следните правни изводи:

Жалбата до съда изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването и като подадена в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК срещу РА, който е обжалван по административен ред, се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е ***неоснователна.***

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на РА включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби при издаването му.

Настоящият съдебен състав намира, с оглед направените по-горе констатации и представените по делото доказателства, че Ревизионен Акт /РА/ №Р-22002218001827-091-001/22.10.2018 г., издаден от И. М. Р., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията, и А. Л. И., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията, е издаден от компетентен

орган по смисъла на чл. 118, ал. 2 ДОПК, и чл. 119, ал. 2, във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за НАП, в кръга на определените му правомощия и в предвидената форма, съгласно чл. 119 и чл. 120 ДОПК, включително разпоредителната част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. По административната преписка е приложен РД и предвид разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, РД е неразделна част от РА и в този смисъл може да се приеме, че мотивите на РД са и мотиви на РА.

Въз основа на изложеното и на основание приложените по делото писмени доказателства, съдът намира, че оспореният акт е издаден от компетентен орган, при спазване на законоустановените процедури и не страда от наличието на процесуални пороци, които да водят до неговата отмяна на тези основания.

При анализа на твърденията на страните и доказателствата по делото, съдът прави извод, че по същество спорът в производството се свежда до материалната законосъобразност на акта, във връзка с отказаното право на признаване на данъчен кредит, за доставките, посочени в РА /съответно РД/, поради липса на реалност на доставките, за процесния период и необоснованост на изводите на ревизиращите органи относно тяхната симулативност, а с това и наличието на данъчна измама.

Жалбоподателят оспорва материалната законосъобразност на този извод, като посочва, че доставките са реално осъществени и са вложени и отчетени с последваща реализация, като не е съобразена спецификата на икономическата дейност на ревизираното лице. Намира, че надлежното счетоводно отразяване, наличието на договори и приемо-предавателни протоколи, при доставчиците и при ревизираното лице, както и доказателства да реалното плащане по тях, в достатъчна степен обосновават ползването на данъчен кредит. За твърденията си излага аргументи, като посочва практика на СЕС.

По делото не се спори относно фактическите констатации, установени в ревизионното производство от ревизиращия орган. Същите се потвърждават от писмените доказателства по приетата от съда административна преписка в хода на съдебното обжалване и от заключението на ВЛ по приетата ССЧЕ. Не е предмет на спор и непредставянето на доказателства от преките доставчици на ревизираното лице или от техни подизпълнители, във връзка с извода за липса на кадрова и техническа обезпеченост и възможности за реално извършване на договорените услуги, доколкото той е базиран на справки в масивите на НАП.

По делото не се спори, а се установява и от събраните доказателства, че ревизираното лице-жалбоподател, е регистрирано по ЗДДС, води счетоводство, което отговаря на изискванията на ЗСч. Спорните фактури, отговарят на изискванията на чл. 114 от ЗДДС и чл. 7 от ЗСч, като към всяка са приложени съпътстващи договори и приемо-предавателни протоколи. Същите са идентични по съдържание, освен в частта на предмета на доставката. По делото не са представени доказателства от които по безспорен и категоричен начин, да се установява наличието на последваща доставка или влагането на доставените стоки и услуги в конкретен обект, свързан с осъществяваната от жалбоподателя основана икономическа

дейност. По отношение на доставките на строителни материали-липсват надлежни доказателства за извършвани СМР или разходни сметки.

Макар и представените договори и фактури, да са с предмет, свързан с основната икономическа дейност на ревизираното лице, не са представени доказателства, които да установяват към кой елемент от основната икономическа дейност на ревизираното лице са относими, както и за кои последващи доставки на ревизираното лице се отнасят, в кои обекти са били реално вложени. Липсват и надлежни транспортни документи, описание на превозните средства, с които са извършвани доставките, по отношение на които се твърди, че са доставяни на обекти, стопанисвани от ревизираното лице.

Същите изводи на съда са относими и към доставките, свързани с рекламни материали, по отношение на които липсва индивидуализация на същите, както и данни за реалното им аналитично заприходяване.

Предметът на настоящия спор не касае фактически констатации по ревизионния акт. Спорът е правен и се отнася до тълкуването и прилагането на Закона за ДДС, във връзка с изводите на ревизиращите органи за липса на реалност на доставките, поради което е и налице използването на фактури с невярно съдържание, което прави сделките, документално необосновани, симулативни и за сделките осъществени с доставчици, представлявани от един и същ пълномощник и свързани с ревизираното лице-като осъществени при знанието на лицето за участие в симулативни сделки, което по своя характер обосновава извода-за наличието на данъчна измама.

По отношение на материалната законосъобразност на РА, във връзка с констатациите за липса на реалност на доставките, поради това, че не отразяват действителни стопански операции като симулативни и наличието на данъчна измама, съдът намира следното:

По ЗДДС:

Правото на приспадане на данъчен кредит представлява сложен фактически състав, който поражда правни последици само ако са налице всички негови елементи. Правото на приспадане на данъчен кредит е свързано с извършването на реална доставка по смисъла на чл. 6, ал. 1 и чл. 9 от ЗДДС. Доставката на стока по смисъла на закона е прехвърлянето на правото на собственост или друго вещно право върху стоката, а доставката на услуга е всяко извършване на услуга.

Изводът за липса на реална доставка се базира на установени факти и обстоятелства от обективната действителност и техния анализ чрез прилагане на определени логически правила. Съдът следва да установи дали изводът за липса на реална доставка е основан на правилна преценка на фактите и обстоятелствата, установени в хода на ревизионното производство. При обжалването на РА не само ревизираното лице има задължение да докаже реалността на доставките, като благоприятен за него факт, свързан с възникване на правото на данъчен кредит, но следва да бъде установено дали изводът на ревизиращите органи за липса на реални доставки е логически и правно обоснован.

Реалното извършване на доставка е положителен факт от обективната действителност, който при осъществяването си оставя следи и за него

съществуват преки и косвени доказателства. Всяка доставка на стока или услуга представлява стопанска операция, която има две страни: доставчик и получател. Всяка от страните трябва да притежава счетоводни и търговски регистри за осъществени сделки, както и писмени доказателства, удостоверяващи осъществяването на доставките. Липсата на такива доказателства може да обоснове извод за липса на реално извършени доставки по смисъла на чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС.

За да ползва данъчен кредит, жалбоподателят следва да докаже материалноправните предпоставки за възникване и упражняване правото на приспадане. Този извод следва от тълкуването на разпоредбата на чл. 170, ал. 1 от АПК, според което задълженото лице следва да докаже благоприятните за него факти. В този смисъл е и съдебната практика на ВАС и СЕС. Правото на данъчен кредит е субективно притежателно право с насрещен субект приходната администрация, поради което според чл. 154 от ГПК, приложим на основание § 2 от ДР на ДОПК, във връзка с чл. 144 от АПК, доказателствената тежест за установяването му е за жалбоподателя. В съдебното производство жалбоподателят не доказва наличието на материалноправните предпоставки за упражняването на правото на данъчен кредит. От събраните писмени доказателства от приходната администрация, приложени в съдебното производство, се установява, че същият не разполага с други преки или косвени доказателства, установяващи реалността на доставките, освен фактури и идентични договори и документи за извършено плащане, както и идентични приемо-предавателни протоколи, които не позволяват индивидуализация на конкретна доставка, както и индивидуализация на родово определени стоки и услуги. Наличието само на рамкови договори, протоколи и фактури, не е достатъчно за доказване реалността на доставките. Макар и да приемем, че ревизираното лице, не носи отговорност за поведението на своите доставчици, възможностите им за кадрова и техническа обезпеченост или техни задължения към приходната администрация, всеки получател по доставка, има задължението да прояви минимална добросъвестност, като изисква и съхранява при себе си съпровождащи доставките документи и връзката им с последващи доставки, с цел удостоверяване и доказване на правата си пред приходната администрация. Събраните в хода на ревизионното производство доказателства и техния обективен анализ, обосновават извод за правилност на изводите на ревизиращите органи за липса на реално изпълнение на доставките по процесните фактури.

В решението си по делото „Б.“ от 06.12.2012 г. по дело С-285/2011 СЕС е дал задължително тълкуване на разпоредбите на Директива № 112/2006 г. относно общата система на ДДС, свързано с преценката на това дали извода на приходната администрация за липса на реалност на доставката е пряко свързан с отказа на данъчен кредит по ДДС. В него е посочено, че от константната съдебна практика на СЕС се установява, че правото на данъчнозадължените лица да приспадат от ДДС, на който са лица-платци, дължимия или платения ДДС за закупени от тях стоки и за получени от тях услуги, представлява основен принцип на въведената от законодателството на ЕС обща система на ДДС.

Въпросът дали дължимият ДДС за предходни или последващи продажби на определени стоки е бил внесен или не в държавния бюджет, е без значение за правото на данъчнозадълженото лице да приспадне платения по получени доставки ДДС. Всъщност ДДС се прилага спрямо всяка сделка в процеса на производство и разпространение, като се приспада ДДС, начислен пряко върху различните елементи от цената (вж. Решение от 12 януари 2006 г. по дело O. и др., C-354/03, C-355/03 и C-484/03, R., стр. I-483, точка 54, Решение по дело K. и R. R., посочено по-горе, точка 49 и Решение по дело M. и D., посочено по-горе, точка 40). Освен това от текста на член 168, буква а) от Директива 2006/112 следва, че за да се ползва от правото на приспадане, е необходимо, от една страна, заинтересуваният да бъде данъчнозадължено лице по смисъла на тази директива и от друга страна, стоките или услугите, на които се основава това право, да се използват впоследствие от данъчнозадълженото лице за целите на собствените му облагаеми сделки, а нагоре по веригата тези стоки или услуги трябва да бъдат доставяни от друго данъчнозадължено лице (вж. Решение по дело C. P., посочено по-горе, точка 52 и Решение от 6 септември 2012 г. по дело T., C-324/11, точка 26). Посочено е също така, че борбата срещу данъчните измами, избягването на данъци и евентуалните злоупотреби **е цел**, призната и насърчавана от Директива 2006/112.

В тази насока и диспозитива на решението по същото дело сочи, че членове 2, 9, 14, 62, 63, 167, 168 и 178 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкуват в смисъл, че при обстоятелства като разглежданите в главното производство не допускат на данъчнозадължено лице да бъде отказано правото да приспадне данъка върху добавената стойност за доставката на стоки, поради това че поради измами или нередности, извършени нагоре или надолу по веригата спрямо тази доставка, се счита, че последната не е била реално осъществена, без въз основа на обективни данни да е доказано, че това данъчнозадължено лице е знаело или е трябвало да знае, че посочената от него сделка, на която то основава правото на приспадане, е част от измама с данък върху добавената стойност, извършена нагоре или надолу по веригата от доставки, което следва да провери запитващата юрисдикция. Това решение на СЕС, както и Решение от 21 юни 2012 г. по дело M. и D., C-80/11 и C-142/11 следва да се съобразят с някои други основополагащи принципи на правото на приспадане на данъчен кредит. Идентично е и произнасянето на СЕС с Определение от 03,07,2013год по дело C-572/11 Мениджърски бизнес решения срещу ДДОДОП: Член 168, буква а) и член 203 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, както и принципите на данъчен неутралитет и на защита на оправданите правни очаквания трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат на получателя по фактура да се откаже право на приспадане на посочения в тази фактура данък върху добавената стойност, когато доставките, за които се отнася последната, не са били действително осъществени, дори ако рискът от данъчни загуби е отстранен, с мотива че издателят на фактурата е платил посочения в нея данък върху добавената стойност.

Според съда, за целите на ЗДДС данъчно събитие е не правоотношението /сделката/ или задължението, а изпълнението на задължението за прехвърляне на правото на собственост или извършването на услугата /вж. чл. 6, ал. 1; чл. 9, ал. 1 и чл. 25, ал. 1 от ЗДДС/. Данъчното законодателство обвързва облагането с ДДС не със съгласието на страните за възникване на облигацията и поемането на задължението, или с документалното и обективизиране в договори и приемо-предавателни протоколи, а с изпълнението като резултат. Без да е прехвърлено правото на собственост и извършена услугата данъчно събитие не съществува /естествено в основната хипотеза на облагаема доставка по чл. 2, т. 1-4 от ЗДДС/. Установяването на пораждащият задължението за доставката юридически факт е индиция за реалността на имущественото разместване при изпълнението. Субект на изпълнението /пряко или чрез други лица/ следва да бъде доставчикът.

В хода на съдебното производство от жалбоподателя не са ангажирани доказателства, опровергаващи изводите на ревизиращите органи за липса на реалност на процесните доставки. Не са представени други доказателства, различни от събраните в хода на ревизионното производство, които да установят чрез пълно и главно доказване реалност на процесните доставки, поради което и въз основа на изложените по-горе мотиви, съдът приема, че законосъобразно е прието, че не са реално осъществени доставки по фактури, издадени от : [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] и [фирма], за данъчните периоди от 20.07.2016 г. до 31.10.2016 г. от 01.12.2016 г. до 31.12.2016 г. и от 01.02.2017 г. до 31.03.2017 г. Липсата на реалност на доставките, обективизирани в процесните фактури и приложените към тях договори и приемо-предавателни протоколи, води до обоснования извод за наличието на симулативни сделки, които прикриват друго различно съглашение между страните, доколкото е безспорно установена кадровата обезпеченост на ревизираното лице, за текущия период, да извърши част от доставките със свой наличен ресурс, или да ползва предходен доставчик, без наличието на опосредена сделка на комисионер. Този извод се подкрепя в достатъчна степен от приложените и анализирани подробно доказателства от ревизиращите органи, а именно: констатираната липса на персонал, който притежава квалификацията за извършване на доставките при доставчиците, липсата на данни и документи от предходни доставчици за придобиването на стоките, предмет на доставките, липсата на доказателства за последващи доставки, установената свързаност чрез първоначалния собственик на ревизираното лице и доставчиците, както и установеното идентично представителство на пълномощника на част от доставчиците, което аргументирано, чрез анализа на всички относими доказателства, обосновава извода-за знание в жалбоподателя, за наличието на правна конструкция, която позволява реализирането на данъчна измама и предоставя данъчно предимство. Понятието данъчна измама, както и пределите на доказването му е посочено в Решение по дело С-18 от 13.02.2014 г. на СЕС. В него се подчертава необходимостта националният съдия да съобрази всички фактически обстоятелства и въз основа на тях да изгради заключението си за реалност на доставките, като се уточнява, че „обстоятелството, че доставената услуга не била действително извършена от посочения във

фактурите доставчик или от негов подизпълнител, по-специално тъй като последните не разполагали с необходимите персонал, материали и активи, разходите за тяхната услуга не били оправдани в счетоводната им документация или се оказало, че някои документи не са били подписани от посочените в тях като доставчици лица, само по себе си не е достатъчно, за да се изключи правото на приспадане. В процесния случай ревизиращите органи подробно по отношение на всяка доставка, обективизирана с фактура, ясно в РД и РА, са посочили доказателства и са направили анализ на същите, за да достигнат до правилен извод, за наличието на данъчна измама, представляващи основания по т. 1 от диспозитива решение на СЕС по дело С-18/13, за да бъде отказано правото на приспадане на данъка на жалбоподателя. Наличието на данъчно предимство, съгласно мотивите на дело С-255/02 /Х. (Н.)/, по отношение на удостоверените доставки и свързаните с тях данъчни фактури и първични и вторични счетоводни документи, изисква установяването въз основа на анализ на обективните данни и доказателства по отношение на документираните доставки, намерение за създаването и използването на документите, с цел заобикаляне на закона и постигане на данъчно предимство, като същевременно доставките не са икономически обосновани. При всички случаи изграждането на такава симулативна конструкция на сделки с цел заобикаляне на закона и данъчна измама, следва да е безспорно установена въз основа на всички обективни данни, установени за конкретния случай, каквито в достатъчна степен са събрани и анализирани от ревизиращите органи по настоящото производство, за да бъде направен обоснован извод в този смисъл. Такива са и мотивите по съединени дела С-354/03 /О. (О.)/, С-355/02 /Ф./ (F.)/ и С- 484/03 /Б. Х. С. (B. H. S.)/.

Следва да се отбележи, че съгласно чл. 25, ал. 1 от ЗДДС, данъчно събитие по смисъла на този закон е доставката на стоки или услуги, извършена от данъчно задължени по този закон лица. Според чл. 25, ал. 2 от ЗДДС, данъчното събитие възниква на датата, на която собствеността върху стоката е прехвърлена или услугата е извършена. След като липсват доказателства за реално прехвърляне на собственост върху индивидуално определени по вид, обем и характер вещи или за извършване на конкретни услуги, индивидуализирани по вид, характер обем, то не е налице данъчно събитие. Съгласно чл. 25, ал. 6, т. 1 от ЗДДС, на датата на възникване на данъчното събитие по ал. 2, 3 и 4 данъкът по този закон става изискуем за облагаемите доставки и възниква задължение за регистрираното лице да го начисли. В случая, не е налице данъчно събитие, поради което и фактурите и договорите, не се основават на реална доставка, не са документално обосновани и поради наличието на достатъчно доказателства за знание в жалбоподателя за участие в изкуствена правна конструкция, която по своя характер представлява по смисъла на ЗДДС данъчна измама, няма изискуем данък, нито задължение за неговото начисляване, следователно и няма как да бъде ползвано право на приспадане на данъчен кредит.

Съдът намира, че при така установените факти ответникът е достигнал до правилни изводи за липса на реално получени доставки по фактурите, издадени от доставчиците на жалбоподателя, за процесния период. В хода на

съдебното производство, се установи, че органите по приходите правилно приемат, че не е налице реална доставка по смисъла на чл. 6/9 ЗДДС и съответно е налице обстоятелство по чл. 70, ал. 5 ЗДДС, т.е че данъка по процесните доставки на услуги е начислен неправомерно.

В обобщение съдът намира, че РА, потвърден с Решение №840/17.05.2019 г., на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при ЦУ на НАП, С., е законосъобразен и обоснован, по изложените по-горе съображения, поради което жалбата е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение, а оспореният РА потвърден.

Разноски по делото, не са претендирани, поради, което и такива-не се присъждат в полза на ответника. Същевременно, като констатира, че по Справка-Декларация по чл. 29, ал.6 от Наредба № 2/29.06.2015 г., приложена към заключението на ВЛ по приетата ССЧЕ /л. 146 от делото/, е удостоверено възнаграждение за извършена работа общо за 50 часа, по ставка 14.03 лв., в общ размер на 701.50 лв., от които са претендиран за заплащане остатък от 350.00 лв., след приспадане на първоначално внесения депозит за възнаграждение за ВЛ, поради което Определя окончателен размер на възнаграждението за ВЛ по ССЧЕ в размер на 700 лв., като с Решението следва да се осъди жалбоподателя, поискал експертизата да внесе по сметка депозити на АССГ, остатъка от 350.00 лв., в седмодневен срок от съобщението, след представяне на доказателства за което-да се издаде РКО на ВЛ.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София – град, Трето отделение, 63-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ Жалбата на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от Управителя Г. И. П., **срещу Ревизионен Акт /РА/ №Р-22002218001827-091-001/22.10.2018 г.**, издаден от И. М. Р., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията, и А. Л. И., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията, в частта, в която е потвърден с Решение № 840/17.05.2019 г., изд. от Директора на Дирекция „ОДОП“, ЦУ на НАП-С., на установени резултати по ЗДДС за данъчните периоди от 20.07.2016 г. до 31.10.2016 г. от 01.12.2016 г. до 31.12.2016 г. и от 01.02.2017 г. до 31.03.2017 г., в размер на 70 097.69 лв.-главница за периода и лихви за забава в размер на 13 185.44 лв., както и в частта на установени лихви за просрочие в размер на 2 014,37 лв. за данъчен период от 01.01.2017 г. до 31.01.2017 г., *като неоснователна.*

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщенията до страните.

ОПРЕДЕЛЯ окончателен размер на възнаграждението на ВЛ Ю. Д. по приетата в о.с.з. на 15.01.2020 г. ССЧЕ, в размер на 700.00 лева, **като ОСЪЖДА** [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от Управителя Г. И. П., **да**

заплати по сметка на Административен Съд С. град, по сметка Депозити за ВЛ, сумата от **350.00** /триста и петдесет лева/, представляваща остатък до пълния размер на възнаграждението на вещото лице, по справка-декларация по чл. 29, ал.6 от Наредба № 2/29.06.2015 г., ДВ, бр. 28/04.2016г., в 7-дневен срок от съобщението.

Решението в частта с характер на Определение не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: